

فصلنامه‌ی رهیافتی نو در مدیریت آموزشی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت

سال اول - شماره‌ی ۱ - بهار ۸۹

صفحه ۶۵-۸۶

بررسی رابطه‌ی کارآفرینی با اثربخشی مدیران دبیرستان‌های دخترانه شهر کرمان

محمد رضا بهرنگی^۱ و بهار طباطبایی^۲

چکیده

هدف از این پژوهش بررسی رابطه‌ی کارآفرینی با اثر بخشی مدیران دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان بوده است. در پی این فرضیه که بین ویژگی‌های کارآفرینی و اثر بخشی مدیران دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای وجود دارد، سه فرضیه‌ی فرعی رابطه‌ی بین ویژگی‌های شخصیتی، پیشینه و تجربی با اثر بخشی مدیران بررسی شده است. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بوده است. ۵۷ نفر از مدیران دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان در سال تحصیلی ۱۳۸۵-۸۶ جامعه‌ی آماری پژوهش بوده است و از شیوه‌ی سرشماری کامل برای جمع آوری داده‌ها استفاده شده. دو پرسشنامه‌ی محقق ساخته "سنجر ویژگی‌های کارآفرینی" و "پرسشنامه‌ی سنجر اثربخشی" که روایی صوری و محتواهی آنها با استفاده از منابع موجود و نظرات صاحب‌نظران بدست آمد و اعتبار آنها از راه احرار آزمایشی و محاسبه‌ی ضریب آلفای کرونباخ (۰/۷۳) تعیین گردید، مورد استفاده قرار گرفت. داده‌های لازم از نمونه‌های پژوهش گردآوری و با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی و محاسبه‌ی ضریب همبستگی پیرسون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که بین ویژگی‌های کارآفرینی و اثربخشی مدیران دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی‌دار وجود ندارد. این در شرایط موجود است که نمی‌توان بر مبنای ویژگی‌های شخصیتی، پیشینه‌ای و تجربی کارآفرینی مدیران اثر بخشی آنان را پیشگویی کرد. این نتیجه نشان می‌دهد که هدف توسعه‌ی کارآفرینی در فهرست هدف‌های آموزش و پرورش مدارس نیست که تحقق آن بخشی از وظایف مدیریتی بشمار آید. بر این اساس تحول در تنظیمات موجود مدیریت بر مدارس برای ایجاد و توسعه‌ی آموزش کارآفرینی ضروری است.

واژه‌های کلیدی: کارآفرینی، اثربخشی، ویژگی‌های شخصیتی، پیشینه، ویژگی‌های تجربی، سنجر

۱- استاد دانشگاه تربیت معلم تهران

۲- کارشناس ارشد مدیریت آموزشی

مقدمه

صاحب‌نظران سازمان و مدیریت بر این باورند که مدیران زمانی اثربخشند که نتایج کارشان تحقق هدف‌های سازمان باشد. به نظر می‌رسد مدیران آموزشی دارای ویژگی‌های کارآفرینی مدیرانی اثر بخشند و مدارسشان نیز اثربخش است، بنابراین دانش آموختگانی که به جامعه تحويل می‌دهند، دارای ویژگی‌های کارآفرینی از جمله نوآوری و خلاقیت در ایجاد مشاغل جدید هستند.

اصطلاح «کارآفرینی»^۱ برخاسته از فرهنگ فرانسوی است که با واژه‌ی کارآفرینی معادل سازی شده است. این واژه تعهد نسبت به انجام کاری را می‌رساند و بنابراین کارآفرین کسی است که "تعهد می‌کند تا سازماندهی و مدیریت کسب کار جدیدی را که توأم با ریسک است، بپذیرد" (احمد پور داریانی و مقیمی، ۱۳۸۰، ص ۴۵). Trait approach

کاربرد مفهوم این واژه در آموزش و پرورش نیاز به تأمل دارد. آموزش و پرورش از مهم ترین نهادهای مؤثر اجتماعی در افزایش کیفیت عملکرد سایر نهادهای است. رشد موزون و متعادل انسان در جنبه‌های عقلانی، عاطفی، اجتماعی و جسمانی از مسئولیت‌های سنگین آموزش و پرورش است. وظیفه‌ی مدیران مدارس درک هدف‌های مشخص و دستیابی به تمامی‌آنهاست. مدیران اثر بخش هدف‌های مشخص سازمان را به عنوان مبنای ایجاد معیارهای اثر بخشی در نظر می‌گیرند.

از دید دراکر اثربخشی، یعنی انجام دادن «کارهای درست»، کلید موفقیت سازمان بشمار می‌آید. سازمان اثر بخش سازمانی است که به هدف‌ها یا نتایج بهینه‌ی خود نایل آید (۱۹۸۵).

آموزش و پرورش در کنار فرایند کارآفرینی که از ابتدای کودکی آغاز می‌شود، می‌تواند به گونه‌ی جدی و حساب شده موجبات کسب مهارت‌های لازم کارآفرینی دانش‌آموزان در سطوح تحصیلی دبستان، دبیرستان و مقاطع بالاتر را به اقتصادی سن و شخصیت آنها فراهم سازد، بنابراین به نظر می‌رسد سازمان‌های آموزشی به مدیرانی نوآور با ویژگی‌های کارآفرینی نیاز دارند که آنها را در راستای نیل به اهداف سازمان اثر بخش سازند.

مدیر آموزشی، نباید فقط بازگو کننده‌ی بخشنامه‌ها، مجری آئین نامه‌ها و ناظر بر اجرای برنامه باشد بلکه وظیفه‌ی مهم او هدایت امور آموزشی در راستای توسعه‌ی مهارت‌های یادگیری و عملکرد دانش‌آموزان در جامعه است. در این پژوهش شناسایی رابطه‌ی میان ویژگی‌های کارآفرینی و اثر بخشی مدیران دبیرستان‌ها مورد توجه است. با مشخص کردن کاستی‌ها می‌توان به توصیه‌ها و پیشنهادهای مناسب برای توسعه‌ی اثربخشی دست یافت، بنابراین رابطه‌ی میان ویژگی‌های کارآفرینی و اثربخشی مدیران آموزشی در دبیرستان‌های دخترانه‌ی کرمان بررسی می‌شود تا بتوان بستری مناسب جهت گزینش و پرورش مدیران کارآفرین در سطح آموزش پرورش ایجاد کرد. برای

^۱ - Entrepreneur

رسیدن به این هدف لازم است رابطه‌ی بین ویژگی‌های شخصیتی، پیشینه‌ی فردی و تجربه‌ی مدیران دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان با اثربخشی آنان شناسایی شود.

پیشینه‌ی پژوهش

کارآفرینی ابتدا در نظریه‌های اقتصادی تبلور یافته و به عنوان عامل اصلی ایجاد ثروت و یا ارزش اقتصادی شناخته شده و از سده‌ی پانزدهم تاکنون، در کانون مکاتب گوناگون اقتصادی قرار داشته است (احمدپور داریانی، ۱۳۸۳، ص.۵). زمینه‌ی پیدایش و تکامل مفهومی این واژه مهم است. پیراوان مکتب سوداگری یا مرکانتلیست‌ها، بازرگانانی را که در کار تجارت طلا و نقره دست داشتند، کارآفرین می‌دانستند. فیزیوکرات‌ها یا طبیعت‌گرایان منشاء ایجاد ثروت را زمین و فعالان کشاورزی را کارآفرین می‌گفتند. پس از کلاسیک‌ها از جمله آدام اسمیت، ژان باتیست سه و جان استوارت میل، در سال ۱۹۴۸ فردجدیدی به نام شومپیتر که از اعضای مکتب اقتصادی آلمان است و در واقع پدر کارآفرینی بشمار می‌آید، "کارآفرین را نیروی محركه‌ی اقتصاد" می‌نامد (به نقل از کاسون ۱۹۸۲)^۱. او می‌گوید: کسانی که در هر فعالیت و کسب و کار تجاری، محصولی جدید تولید می‌کنند، یا روش‌های نوین در فرآیند تولید، بازاریابی و... بکار می‌گیرند و یا از منابعی تازه استفاده می‌نمایند و یا نهادی جدید را تأسیس می‌کنند، دارای ویژگی‌های کارآفرینی هستند و نوآورند.

از آنجا که مطالعه‌ی کارآفرینی حیطه‌ی گسترده‌ای از رشته‌های مدیریت، اقتصاد، جامعه‌شناسی و روان‌شناسی را دربر می‌گیرد، بنابراین، دارای ماهیت میان رشته‌های است. روان‌شناسان به همین دلیل به کمک دانش اقتصاد می‌آیند و تلاش آنها در سه دهه‌ی ۵۰ تا ۷۰ معطوف به تعیین ویژگی‌های روان‌شناختی مشترک کارآفرین‌ها می‌شود تا بتوانند افرادی را بشناسند که نشدنی‌ها را شدنی کنند. بر اساس نگرش روان‌شناختی، ویژگی‌های شخصی و معینی، افراد را مستعد کارآفرینی می‌کند، اما آیا تنها ویژگی‌های فردی است که باعث موفقیت فرد می‌شود؟ تأکید فزاینده بر ویژگی‌های فردی کارآفرینان منجر به تکوین نگرشی شد که بعدها به «رویکرد شخصیتی یا ویژگی‌ها»^۲ شهرت یافت (احمدپور داریانی، ۱۳۸۳، ص. ۷۶).

در آلمان در سال‌های ۱۹۳۳ تا ۱۹۳۵ مطالعه و شناسایی درباره‌ی افراد جسور و نوآور و افراد با انگیزه‌ای که اتفاقاً دارای محدودیت‌های شدید مالی بودند، آغاز شد. چون سیاست‌های پشتیبانی از این افراد، نخستین سیاست‌ها بود به همین منظور نخستین آموزشکده برای تربیت این افراد در آن سال‌ها در این کشور ایجاد شد. در انگلیس این آموزشکده‌ها بین سال‌های ۱۹۳۷ تا ۱۹۴۰ و در

¹- Casson

² - Trait approach

آمریکا در سال‌های ۱۹۴۲ تا ۱۹۴۳ دایر شد. کلاسیک کار ژاپن در این زمینه، به آغاز کار نخستین مدرسه در توکیو در سال ۱۹۵۶ منجر شد. در سال ۱۹۹۸ سازمان آموزش و پرورش ژاپن طرحی را برای اشاعه‌ی فرهنگ کارآفرینی با عنوان «سربازان فداکار اقتصادی ژاپن» اجرا کرد. در هندوستان، ابتدا توسعه‌ی کارآفرینی در سه مرحله شایان توجه است.

جدول ۱- پیدایش مفاهیم نظری کارآفرینی و اصطلاح کارآفرین

قرون وسطی: بازیگر و شخصی که عهده دار طرحهای تولیدی بزرگ است.
سدۀ ی هفدهم: کسی که ریسک سود (ضرر) را در قراردادی با قیمت ثابت با دولت متحمل می‌شود.
۱۷۵۵: ریچارد کانتبلون- کسی که ریسک را می‌پذیرد با کسی که تأمین کننده‌ی سرمایه است تفاوت دارد.
۱۸۰۳: ژان باتیست سه- سود ناشی از کارآفرینی از سود سرمایه مجزاست.
۱۸۷۶: فرانسیس والکر- بین کسانی که سرمایه را تأمین می‌کنند و بهره می‌گیرند با کسانی که از توانایی‌های مدیریتی برخوردارند تفاوت وجود دارد.
۱۹۲۴: جوزف شومپتر- کارآفرین نوآور و پدید آورنده‌ی فناوری‌های تازه است.
۱۹۶۱: دیوید مک کللاند- کارآفرین فردی است فعل که ریسک های معمول را می‌پذیرد.
۱۹۶۴: پیتر دراکر- کارآفرین فرصت‌ها را به بیش ترین حد می‌رساند.
۱۹۷۵: آبرت شاپرو- کارآفرین مبتکر و سازمان دهنده‌ی چند ساز و کار اقتصادی و اجتماعی است و ریسک و رشکستگی را می‌پذیرد.
۱۹۸۰: کارل وسپر- کارآفرین از دید اقتصاددان، روان‌شناسان، تاجران، و سیاستمداران متفاوت است.
۱۹۸۵: رابرت هیسریچ: کارآفرینی عبارت است از فرآیند خلق چیزی با ارزش و متفاوت از راه اختصاص زمان و تلاش کافی، همراه با ریسک مالی، روانی و اجتماعی؛ همچنین دریافت پاداش‌های مالی و رضایت شخصی از نتایج آن.
۱۹۹۰: چفری تیمونز- کارآفرینی خلق و ایجاد بیشتر ارزشمند از هیچ است. کارآفرینی فرآیند ایجاد و دستیابی به فرصت‌ها و دنبال نمودن آنها بدون توجه به منابعی است که در حال حاضر موجود است.
۱۹۹۳: آبیت و دیگران - کارآفرینی فرآیند کسب سود از ترکیب جدید، منحصر به فرد و ارزشمند منابع در محیطی همراه با ابهام و عدم قطعیت می‌باشد.
۱۹۹۴: ولیام یاگریو- کارآفرین کسی است که یک فرصت را در می‌یابد و برای یکی آن فرصت، یک سازمان را به اندازی می‌کند و فرآیند کارآفرینی تمام و ظایف، فعالیت‌ها، و عملیاتی را که با درک فرصت و ایجاد یک سازمان به منظور یکی گیری آن فرصت‌ها ارتباط می‌یابد، دربرمی‌گیرد.
۱۹۹۶: دیوید مک کرکان و اریک فلاینیکان- کارآفرینان را افراد نوآور، با فکری متمنکر، و به دنبال کسب توفیق و مایل به استفاده از میانبرها می‌دانند که کم تر مطابق کتاب کار می‌کنند و در نظام اقتصادی، شرکت‌های نوآور و سودآور، با رشدی سریع ایجاد می‌نمایند.
۲۰۰۱: فرایندی که طی آن فرد با گروهی از افراد تلاش‌ها و ابزارهای سازماندهی شده را بکار می‌گیرند تا از فرصت‌های ممکن برای خلق ارزش و رشد بیش تر استفاده کنند و نیازها و خواسته‌های جدید را به مک نوآوری بر آورده سازند کوکفر(Coulfer).
۲۰۰۳: قلب کارآفرینی جهت گیری به سمت دیدن فرصت‌های است. (کرونوکر)
۲۰۰۴: کارآفرینی فرایند کشف فرصت‌ها و توصیف این که چرا بعضی‌ها در کشف آنها بهتر از دیگران عمل می‌کنند (شاین و اکهورد).

منبع: هیسریچ و پترز^۱، ترجمه فیض بخش و تقی یاری.ص.۶

^۱ - Hisrich & Peters

مرحله‌ی نخست از دهه‌ی ۱۹۵۰ که هندوستان تازه از استعمار رها شده و کشوری بسیار فقیر و بدون منابع بود شروع شد.

در این مرحله فقط ایجاد اشتغال مطرح بود و دولت با وجود تمام کمبودها، بیش ترین کمک را به کارآفرینان کرد. در مرحله‌ی دوم یعنی در دهه‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۸۰ به کارآفرین و کارآفرینان مجرب که می‌توانستند به توسعه‌ی کارآفرینان صنعتی در هندوستان یاری کنند، کمک شد. این مرحله به عنوان خود اتکایی و خود کفایی صنعتی مطرح گردید.

از جمله مطالعات قابل توجه در زمینه‌ی کارآفرینی در کشور طراحی و تبیین مدل کارآفرینی سازمانی برای سازمان‌های غیر دولتی ایران است که به وسیله‌ی مقیمی در سال ۱۳۸۳ انجام گردید که در آن سه دسته از عامل‌های تأثیر گذار بر کارآفرینی سازمانی (عامل‌های ساختاری، رفتاری و زمینه‌ای) را مورد مطالعه قرار داده است. مرادی (۱۳۸۳) نیز به منظور ارائه‌ی الگوی مناسب ایجاد دانشگاه کارآفرین پژوهشی انجام داده که در آن الگوی دانشگاه کارآفرین را با تأکید بر سه مؤلفه‌ی اصلی بروون سیستمی دربرگیرنده‌ی زیرساخت‌ها، مبانی نظری، و اهداف و شش مؤلفه‌ی اصلی درون سیستمی دربرگیرنده‌ی زمینه، درون داد، فرآیند، بروون داد، ارزیابی، توسعه و پیامد در نظر گرفته است.

افزون بر آن نظریه‌ها و مدل‌های گوناگونی نیز در این زمینه ارایه شده است. از جمله مدل رویدادی آلبرت شاپیرو (۱۹۷۵)، مدل رویدادی فرای (۱۹۹۳)، مدل رویدادی ویلیام بای گریو (۱۹۹۴)، مدل فرآیندی جفری تیمونز و دیگران (۱۹۸۵)، مدل فرآیندی «استیونسون» و دیگران (۱۹۸۹)، مدل فرآیندی چل و هاورس (۱۹۸۸)، مدل یکپارچه کارآفرینی نیوالی و فوغل (۱۹۹۴)، مدل چند بعدی ویلیام گارتner (۱۹۸۵)، الگوی تحلیل تعامل علم و صنعت، دانشگاه کارآفرین به عنوان یک سازمان یادگیرنده، مراکز رشد دانشگاهی، مدل کارآفرینی درون سازمانی، مدل کارآفرینی کورنوال و پرلمن، نظریه‌ی خود مدیریتی "الیز"^۱ (۱۹۷۶)، "دایر"^۲ (۱۹۷۶)، "الگوی پرورش مدیر کارآفرین احمد پورداریانی (۱۳۷۸) و مدل ابی‌سی. "اوکیف و برگ"^۳ (۱۹۹۳-۱۹۹۹) می‌باشد (به نقل احمد پور داریانی، ۱۳۸۳).

برخی از این نظریه‌ها و مدل‌ها به ویژگی‌های فردی کارآفرینان، برخی به تبیین فرایند کارآفرینی، تعدادی به محتوای کارآفرینی و اما برخی دیگر به شیوه‌ی آموزش کارآفرینی توجه دارند. متغیرهای مربوط به کارآفرین و کارآفرینی، روی هم رفته از چهار جنبه‌ی گوناگون مورد توجه قرار گرفته است. دسته‌ی نخست این متغیرها که مورد توجه روان‌شناسان است، دربرگیرنده‌ی

¹-Ellis

²-Dyer

³-O'Keefe & Berger

متغیرهای شخصیتی و روان شناختی می‌باشد. بیشتر روان شناسان در اواسط سده‌ی بیستم به تجزیه و تحلیل «فرد» پرداختند و هدف آنها شناخت ویژگی‌های فردی کارآفرین و چگونگی ایجاد این ویژگی‌ها بود. به همین دلیل است که از پژوهش‌های این دانشمندان به عنوان «رویکرد شخصیتی» یا «ویژگی‌ها» نام برده می‌شود.

پژوهش‌ها در مورد ویژگی‌های فردی، به وسیله‌ی افراد و گروههای زیادی صورت گرفت و هر کدام نیز به ویژگی‌هایی در این زمینه دست یافتند. بیش تر پژوهشگران بر این باورند که انواع گوناگونی از کارآفرینان، هر یک با دسته‌ای از این ویژگی‌ها حمایت می‌شوند. مهم‌ترین ویژگی‌های افراد کارآفرین که در سیاری از پژوهش‌ها نیز مشترک است، عبارتند از:

۱. نیاز به موفقیت یا توفیق طلبی: نیاز به موفقیت، عبارت است از تمایل به انجام کار در استاندارد عالی به قصد موفقیت در موقعیت‌های رقابتی (احمد پورداریانی و عزیزی، ۱۳۸۳، ص ۴۸). نیاز به توفیق در افرادی وجود دارد که در فعالیت‌های کارآفرینانه موفق هستند. در واقع این نیاز، افراد را تحریک می‌کند تا کارآفرین شوند.

۲. برخورداری از مرکز کنترل درونی: عقیده فرد نسبت به این که وی تحت کنترل واقعی خارجی است یا داخلی، مرکز کنترل می‌نامند. بیش تر کارآفرینان دارای مرکز کنترل درونی هستند (احمد پورداریانی و عزیزی، ۱۳۸۳، ص ۴۹).

۳. ریسک پذیری: عبارت است از پذیرش ریسک‌های معتدل که می‌توانند با تلاش‌های شخصی مهار شوند. هنگام در نظر گرفتن هر گونه مخاطره، دو عنصر در ایجاد آن نقش دارند، یکی سطح درک فرد کارآفرین از مخاطره در آغاز هر فعالیت مخاطره آمیز و دیگری، احتمال شکست در صورت ناموفق بودن آن فعالیت (بروکهاؤس، ۱۹۸۸). افرادی که دارای روحیه‌ی محافظه کاری هستند، کارآفرین موفقی نخواهند بود (الیزا و الود، ۱۹۹۹).

۴. استقلال طلبی: مک‌گران و فلانینگان (۱۹۹۶) بر این باورند که نیاز به استقلال، از ویژگی‌هایی است که به عنوان یک نیروی انگیزشی مهم برای کارآفرینان بر آن تأکید شده است. کارآفرینان بر این باورند که باید به پایه‌ی توانایی‌ها و شایستگی‌های خود متکی باشند. آنها در برابر منافع خود و سازمانشان مسئول و پاسخگو هستند (ایگور و جوزف، ۱۹۹۹).

۵. خلاقیت: درونمایه کارآفرینی، خلاقیت است. خود خلاقیت مبتنی بر اراده‌آدمی است. در حقیقت خلاقیت حق انتخاب و قدرت تصمیم‌گیری برای انتخاب است (کرمی و همکاران، ۱۳۸۴). بها دادن به خلاقیت نه تنها در دراز مدت باعث رشد و توسعه‌ی شرکت‌ها می‌شود، بلکه زمینه‌ای مناسب را برای رشد و شکوفایی استعدادها و ظرفیت‌های انسانی فراهم می‌کند (بارون و جفری، ۲۰۰۰).

۶. تحمل ابهام: قدرت تحمل ابهام عبارت است از پذیرفتن عدم قطعیت به عنوان بخشی از زندگی، توانایی ادامه حیات با دانش ناقص درباره‌ی محیط و تمایل به آغاز فعالیتی مستقل بی‌آنکه شخص بداند آیا موفق خواهد شد یا نه (احمد پورداریانی، ۱۳۸۰ به نقل از فرای، ۱۹۹۳ ص ۱۸). مایه‌ی رشد کارآفرینان موفق، هیجانی است که از وجود چنین ابهامی ناشی می‌شود. امنیت شغلی و بازنیستگی برای آنان معنی ندارد (کوراتکو و هاجتس، ترجمه محرابی، ۱۳۸۳).

«ویلیام دی. بایگراو^۱» (۱۹۹۴، ص ۵) مدیر مرکز مطالعات کارآفرینی کالج بابسون^۲، ده ویژگی شخصیتی کارآفرینان را با ده واژه‌ی انگلیسی که همگی با حرف (D) آغاز می‌شوند، مشخص کرده و آنها را (ده دی) نامیده است: «خیال پردازی»^۳، «تصمیم»^۴، «هل عمل»^۵، «عزم راسخ»^۶، «دلبستگی»^۷، «فداکاری»^۸، «موشكافی»^۹، «کنترل سرنوشت»^{۱۰}، «ثروت اندوزی»^{۱۱}، «توزيع ثروت»^{۱۲}.

برخلاف رویکرد ویژگی‌ها، در رویکرد رفتاری، فرد کارآفرین به عنوان یکی از عامل‌های مهم در فرآیند کارآفرینی مورد توجه قرار می‌گیرد. دیدگاه رفتاری، پوشش دهنده‌ی دیدگاه شخصیتی و ویژگی‌ها نیز می‌باشد. روی هم رفته این دسته از ویژگی‌ها با عنوان «خصایص جمعیت شناختی» و با دو دسته «ویژگی‌های تحریبی» و «بیشینه» مورد بررسی قرار گرفته اند (احمدپور داریانی ۱۳۷۹، ص ۲۵)، ویژگی‌های تجربی در برگیرنده‌ی تجربه‌ی کاری، نارضایتی از شغل قبلی، الگوی نقش، و ویژگی‌های مرتبط با پیشینه‌ی فرد در برگیرنده‌ی شرایط کودکی، تحصیلات، سن، قرار نگرفتن فرد در پایگاه اجتماعیمی باشد.

پرسش این است که بین این ویژگی‌ها و اثر بخشی مدیران چه رابطه‌ای وجود دارد. اثر بخشی عبارت است از درجه‌ی میزانی که هدف‌های مورد نظر تحقق می‌یابد. "هوی و میسلک" بر این باورند که اثر بخشی عبارتست از درجه‌ی همخوانی نتایج بدست آمده از عملکرد سازمان با نتایج

¹- William D. Bygrave

²- Bobsson

³- Dream

⁴-Decisiveness

⁵- Doers

⁶- Determination

⁷- Devotion

⁸- Dedication

⁹-Details

¹⁰- Destiny

¹¹- Dollars

¹²-Distribute

مورد نظر سازمان. دیویس بر این باور است که اثر بخشی میزان تحقق هدف‌ها و انجام موفقیت آمیز ماموریت است (میرکمالی، ۱۳۷۴، ص ۱۱۲).

همه‌ی مکاتب و گرایش‌های مدیریتی، اثر بخشی سازمانی را مورد بحث قرار داده و هر یک بنا به دیدگاهها و نظرات خویش، اثر بخشی را تشریح نموده‌اند.

در سنجش اثر بخشی سازمان، بخش‌های گوناگون مورد توجه قرار می‌گیرد. در روش مبتنی بر هدف^۱ به نقطه‌ی آغاز (درونداد) تولید، در روش مبتنی بر فرایند درونی به فعالیتهای درونی (فرایند) سازمان و در روش مبتنی بر تأمین منابع^۲ به بخش مصرف (بخش ورودی) سازمان توجه می‌شود، اما در رویکردهای جدید به این مسئله توجه می‌شود که سازمان کارهای گوناگونی انجام می‌دهد و به نتایج گوناگونی می‌رسد.

روش پژوهش

از نظر هدف این پژوهش از نوع کاربردی است و از لحاظ روش گردآوری داده‌ها پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه‌ی آماری این پژوهش دربرگیرنده‌ی تمامی مدیران دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان در سال تحصیلی ۱۳۸۵ - ۸۶ می‌باشد که تعداد این مدیران ۵۷ نفر بوده است و از روش تمام شماری (سرشماری) در نمونه‌گیری استفاده شده است. جمع آوری داده‌های مورد نیاز با دو پرسشنامه صورت گرفته است: پرسشنامه‌ی سنجش «ویژگی‌های کارآفرینی» که دارای ۲۸ پرسش است. این پرسشنامه بر اساس پرسشنامه‌ی استاندارد شده‌ی بین‌المللی مرکز کارآفرینی دانشگاه «دارهایم» که در کشورهای هند، فیلیپین، مالزی و انگلیس آزمون شده و در ساله‌ی دکترای احمدپور داریانی (۱۳۷۷) در دانشگاه تربیت مدرس مورد استفاده قرار گرفته، طراحی شده است. پرسشنامه‌ی سنجش اثر بخشی از مدیران دارای ۲۰ پرسش و ابعاد انعطاف‌پذیری، روابط انسانی، ایجاد گروههای کاری و نیز بهره‌گیری از روش‌های نوین آموزشی می‌باشد. پایایی پرسشنامه‌ها از راه اجرای آزمایشی بر روی نمونه‌ی ده نفره از جامعه‌ی آماری، با استفاده از آزمون اسپیرمن برابر با ۰/۸۴ بدست آمد. در محاسبه‌ی پایایی درونی پرسشنامه‌ها از راه محاسبه‌ی آلفای کرونباخ، ۰/۷۳ برای پایایی درونی پرسشنامه «ویژگی‌های کارآفرینی» و ۰/۸۵ برای پایایی درونی پرسشنامه «اثر بخشی» بدست آمد. روایی صوری پرسشنامه‌ها نیز با توجه به مبانی موجود و اخذ نظرات استاد راهنمای مشاور و کارشناسان

¹- Goal approach

²- System resource approach

مربوطه بdest آمده است. برای تحلیل داده‌های dest آمده از پرسشنامه و مناسب با فرضیه های پژوهش از روش های آمار توصیفی و آزمون های استنباطی استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش

فرضیه‌ی اصلی: بین ویژگی‌های کارآفرینی و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر ویژگی‌های کارآفرینی و اثربخشی مدیران در سطح 0.05 برابر 0.182 است. از سوی دیگر با مشاهده‌ی نحوه‌ی پراکندگی نقاط که با بالا رفتن نمره‌های ویژگی‌های کارآفرینی، نمره‌های اثربخشی مدیران افزایشی معنی‌دار پیدا نمی‌کند و این نشانه‌ی نبود رابطه‌ی مستقیم بین دو متغیر است، لذا فرض صفر مبنی بر نبود رابطه‌ی بین این متغیرها رد نمی‌شود و در نتیجه بین دو متغیر ویژگی‌های کارآفرینی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی‌دار وجود ندارد.

جدول ۲- آماره‌های آزمون همبستگی پیرسون مربوط به رابطه بین دو متغیر ویژگی‌های

کارآفرینی و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	ویژگی‌های کارآفرینی
ضریب همبستگی	اثربخشی مدیران
معنی داری	
0.176	0.182

$$P > 0.05$$

تحلیل داده‌های مربوط به فرضیه‌های فرعی‌۱: بین ویژگی‌های شخصیتی کارآفرین و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر ویژگی‌های شخصیتی کارآفرین و اثربخشی مدیران در سطح 0.05 برابر 0.23 است. از سوی دیگر با مشاهده‌ی نحوه‌ی پراکندگی نقاط که با بالا رفتن نمره‌های ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینی، نمره‌های اثربخشی مدیران افزایش معنی‌داری پیدا نمی‌کند و این نشانه‌ی نبود رابطه‌ی مستقیم بین این دو متغیر است، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه رد نمی‌شود و در نتیجه بین دو متغیر ویژگی‌های شخصیتی کارآفرین و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه شهر کرمان رابطه‌ای معنی‌دار وجود ندارد.

جدول ۳- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های شخصیتی کارآفرین و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	ویژگی‌های شخصیتی کارآفرین
معنی داری	ضریب همبستگی
۰/۸۶۴	۰/۰۲۳

$P > 0/05$

تحلیل رابطه‌ی بین ویژگی‌های شخصیتی کارآفرین (در شش مؤلفه) و اثربخشی مدیران

۱- بین خطر پذیری و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر خطرپذیری و اثربخشی مدیران در سطح $0/05$ برابر $0/151$ است. از سوی دیگر با مشاهده نحوه‌ی پراکندگی نقاط که با بالا رفتن نمره‌های خطر پذیری، نمره‌های اثربخشی مدیران افزایش معنی‌داری پیدا نمی‌کند و این نشانه‌ی نبود رابطه‌ی مستقیم بین این دو متغیر است، لذا در این سطح فرض صفرمبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر خطر پذیری و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی‌دار وجود ندارد.

جدول ۴- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های شخصیتی(خطرپذیری) کارآفرین و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	خطرپذیری
معنی داری	ضریب همبستگی
۰/۲۶۳	۰/۱۵۱

$P > 0/05$

۲- بین نیاز به توفیق و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر نیاز به توفیق و اثربخشی مدیران در سطح $0/05$ برابر $0/110$ است. از سوی دیگر با مشاهده نحوه‌ی پراکندگی نقاط که با بالا رفتن نمره‌های نیاز به توفیق، نمره‌های اثربخشی مدیران افزایش معنی‌داری پیدا نمی‌کند و این نشانه‌ی نبود رابطه‌ی مستقیم بین این دو متغیر است، لذا در این سطح فرض صفرمبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر نیاز به توفیق و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی‌دار وجود ندارد.

جدول ۵- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های شخصیتی نیاز به توفیق و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	نیاز به توفیق	معنی داری	ضریب همبستگی	اثربخشی مدیران
۰/۱۱۰	۰/۴۱۵	۰/۱۱۰	۰/۴۱۵	۰/۱۱۰

$P > 0/05$

۱-۳- بین مرکز کنترل درونی و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر مرکز کنترل درونی و اثربخشی مدیران در سطح برابر ۰/۰/۱۷ است، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر مرکز کنترل درونی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۶- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های شخصیتی (مرکز کنترل درونی) و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	مرکز کنترل درونی	معنی داری	ضریب همبستگی	اثربخشی مدیران
۰/۰/۱۷	۰/۹۰۳	۰/۹۰۳	۰/۹۰۳	۰/۹۰۳

$P > 0/05$

۱-۴- بین گرایش به خلاقیت و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر گرایش به خلاقیت و اثربخشی مدیران در سطح ۰/۰/۵ برابر ۰/۰/۱۷ است، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر گرایش به خلاقیت و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۷- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های شخصیتی (گرایش به خلاقیت) و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	گرایش به خلاقیت	معنی داری	ضریب همبستگی	اثربخشی مدیران
۰/۰/۱۷	۰/۹	۰/۹	۰/۹	۰/۹

$P > 0/05$

۱-۵- بین نیاز به استقلال و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر نیاز به استقلال و اثربخشی مدیران در سطح برابر 0.001 است، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر نیاز به استقلال و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۸- آماره‌های آزمون همبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های

شخصیتی (نیاز به استقلال) و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	نیاز به استقلال
اثربخشی مدیران	ضریب همبستگی
معنی داری	ضریب همبستگی
0.995	0.001

$$P > 0.05$$

۱-۶- بین تحمل ابهام و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر تحمل ابهام و اثربخشی مدیران در سطح برابر 0.061 می‌باشد، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر تحمل ابهام و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۹- آماره‌های آزمون همبستگی پیرسون مربوط به رابطه بین دو متغیر ویژگی‌های

شخصیتی (تحمل ابهام) و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	تحمل ابهام
اثربخشی مدیران	ضریب همبستگی
معنی داری	ضریب همبستگی
0.655	0.061

$$P > 0.05$$

فرضیه‌ی فرعی دوم - بین ویژگی‌های مرتبط با پیشینه و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر ویژگی‌های مرتبط با پیشینه و اثربخشی مدیران در سطح 0.05 برابر 0.199 می‌باشد، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر ویژگی‌های مرتبط با پیشینه و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۱۰- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های مرتبه با پیشینه و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	ویژگی‌های مرتبه با پیشینه	معنی داری	ضریب همبستگی	اثربخشی مدیران
۰/۱۹۹	۰/۱۳۸	P > 0/05	۰/۱۷۹	۰/۱۷۹

۲-۱- بین ویژگی‌های مرتبه با پیشینه (شرایط کودکی) و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر شرایط کودکی و اثربخشی مدیران در سطح ۰/۰۵ برابر ۰/۱۷۹ است، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر شرایط کودکی و اثربخشی مدیران در دیبرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۱۱- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر شرایط کودکی و

آزمون پیرسون	شرایط کودکی	معنی داری	ضریب همبستگی	اثربخشی مدیران
۰/۱۷۹	۰/۱۸۳	P > 0/05	۰/۱۷۹	۰/۱۷۹

۲-۲- بین ویژگی‌های مرتبه با پیشینه (تحصیلات) و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر تحصیلات و اثربخشی مدیران در سطح ۰/۰۵ برابر ۰/۳۵۲ می‌باشد، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر تحصیلات و اثربخشی مدیران در دیبرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۱۲- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر تحصیلات و

آزمون پیرسون	تحصیلات	معنی داری	ضریب همبستگی	اثربخشی مدیران
۰/۳۵۲	۰/۰۵۸	P > 0/05	۰/۳۵۲	۰/۳۵۲

۳-۲- بین ویژگی‌های مرتبط با پیشینه (پایگاه اجتماعی) و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر پایگاه اجتماعی و اثربخشی مدیران در سطح 0.05 برابر 0.18 می‌باشد، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر پایگاه اجتماعی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۱۳- آماره‌های آزمون همبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر پایگاه اجتماعی

و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	پایگاه اجتماعی
اثربخشی مدیران	ضریب همبستگی
معنی داری	معنی داری
0.18	0.05

$P > 0.05$

فرضیه‌ی فرعی سوم - بین ویژگی‌های تجربی و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر ویژگی‌های تجربی و اثربخشی مدیران در سطح 0.05 برابر 0.63 می‌باشد، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر ویژگی‌های تجربی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۱۴- آماره‌های آزمون همبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های تجربی

و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	ویژگی‌های تجربی
اثربخشی مدیران	ضریب همبستگی
معنی داری	معنی داری
0.63	0.05

$P > 0.05$

۳- بین الگوی نقش و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر الگوی نقش و اثربخشی مدیران در سطح برابر 0.081 می‌باشد، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر الگوی نقش و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۱۵- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های تجربی (الگوی نقش) و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	الگوی نقش
اثربخشی مدیران	ضریب همبستگی
معنی داری	آزمون پیرسون
۰/۵۵۲	۰/۰۸۱

$P > 0/05$

۲-۳- بین نارضایتی از شغل و اثربخشی مدیران رابطه وجود دارد.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌ها، مشخص شد که ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر نارضایتی از شغل و اثربخشی مدیران در سطح برابر ۰/۰۱۵ می‌باشد، لذا در این سطح فرض صفر مبنی بر نبود رابطه تأیید می‌شود و در نتیجه بین دو متغیر نارضایتی از شغل و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

جدول ۱۶- آماره‌های آزمون هبستگی پیرسون مربوط به رابطه‌ی بین دو متغیر ویژگی‌های تجربی (نارضایتی از شغل) و اثربخشی مدیران

آزمون پیرسون	نارضایتی از شغل
اثربخشی مدیران	ضریب همبستگی
معنی داری	آزمون پیرسون
۰/۹۱	۰/۰۱۵

$P > 0/05$

با توجه به تحلیل‌های صورت گرفته نتایج زیر بدست آمده است:

۱. بین دو متغیر ویژگی‌های شخصیتی کارآفرین و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۲. بین دو متغیر خطر پذیری و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۳. بین دو متغیر نیاز به توفیق و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۴. بین دو متغیر مرکز کنترل درونی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۵. بین دو متغیر گرایش به خلاقیت و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

۶. بین دو متغیر نیاز به استقلال و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۷. بین دو متغیر تحمل ابهام و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۸. بین دو متغیر ویژگی‌های مرتبط با پیشینه و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۹. بین دو متغیر شرایط کودکی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۱۰. بین دو متغیر تحصیلات و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۱۱. بین دو متغیر پایگاه اجتماعی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۱۲. بین دو متغیر ویژگی‌های تجربی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۱۳. بین دو متغیر الگوی نقش و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.
۱۴. بین دو متغیر نارضایتی از شغل و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد.

بحث و نتیجه گیری

نتایج پژوهش موضوع چالش برانگیزی را نشان می‌دهد. بین ویژگی‌های کارآفرینانه و اثربخشی مدیران رابطه‌ای مشاهده نمی‌شود. از آنجا که در پیشینه و چارچوب نظری موضوع کارآفرینی به اهمیت آن در پیشرفت کشورها تأکید شده است، نمی‌توان به سادگی از ارتباط بین اثربخشی مدارس در آموزش کارآفرینی گذشت. نتیجه‌ی این پژوهش بیان می‌دارد که مدارس به موضوع کارآفرینی توجه نداشته‌اند و آموزش آن را در نظر نگرفته‌اند. از سوی دیگر اثربخشی در هر سازمان به تحقق هدف‌های سازمان توجه دارد. اگر آموزش کارآفرینی جزء هدف‌های مدارس نباشد، معلوم است که اثربخشی نیز با آن ارتباطی نخواهد داشت. در واقع کارآفرینی مدیران مدارس تا کنون جزو وظایف آنان در مدرسه بشمار آمده است. بنابراین با نگاه به کارآفرینی نیاز به تنظیمات امور مدرسه است.

لازم است این نتایج با توجه به این که جامعه‌ی مورد بررسی در این پژوهش مدیران زن بودند، تفسیر شود. بر اساس نظر رابینز (ترجمه‌ی الوانی و دانایی فر ۱۳۸۰) زنان همواره مشارکت اعضاء را تشویق می‌نمایند، قدرت و آگاهی‌هایی را که دارند با دیگران در میان می‌گذارند و همیشه تلاش می‌کنند زیردستان را تقویت کنند. از سوی دیگر برای افزایش اثربخشی و کارایی کارکنان بویژه معلمان مدرسه باید در محیط داخلی مدارس جوی صمیمی همراه با همکاری و اشتراک مساعی تقویت شود، بنابراین معمولاً مدیران زن در مدارس اثربخش هستند، اما ویژگی‌های کارآفرینانه در کارکنان زن کم است. آنها همانند کارکنان سازمان‌های دولتی کمتر تمایل به مخاطره پذیری دارند (مقیمی ۱۳۸۳).

نتایج نشان داد بین دو متغیر خطرپذیری و اثربخشی مدیران دبیرستان‌های دخترانه رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد. هنگام در نظر گرفتن هر گونه مخاطره، دو عنصر در ایجاد آن نقش دارند، یکی سطح درک فرد کارآفرین از مخاطره در آغاز هر فعالیت مخاطره آمیز و دیگری، احتمال شکست در صورت ناموفق بودن آن فعالیت (بروکهاؤس، ۱۹۸۰). کارآفرین لزوماً در پی فعالیتی نیست که مخاطره‌ی آن، زیاد باشد بلکه مایل است مقدار متوسطی از مخاطره را که برای شروع فعالیت اقتصادی معمولی تلقی می‌شود، پذیرد. از این نظر که زنان چنین مخاطره‌ای را نمی‌پذیرند، عدم رابطه‌ی بالا توجیه پذیر است. کارآفرین از ریسک‌های افراطی به خاطر ترس از نرسیدن به مقصد (کمال اقتصادی) و از کارهای معمولی و کم ریسک به خاطر دیر رسیدن به مقصد گریزان است، لذا کارهایی با ریسک متوسط برای او جاذبه‌ای بیشتر دارد (صمدآفایی، ۱۳۷۸ ص ۴۷).

افرادی که نیاز به موفقیت در آنها بالاست، ترجیح می‌دهند تا شخصاً مسئولیت حل مشکلات، تعیین اهداف و دستیابی به آنها را از راه تلاش شخصی به عهده گیرند. (احمد پورداریابی و عزیزی، ۱۳۸۳، ص ۴۸). زنان معمولاً خود مسئولیت پذیر و پاسخگو هستند، بنابراین عدم وجود رابطه بین دو متغیر نیاز به توفیق و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه قابل توجیه بوده و با نتایج دیگر پژوهش‌ها همسو می‌باشد. بین نیاز به موفقیت و اثربخشی رابطه دیده نمی‌شود. میلر (۱۹۸۳) هم بر این باور است که بیش تر مدیران و معلمان دارای روح کارآفرینانه نیستند. چرا که معمولاً در یک نظام بسیار متمرکز مشغول فعالیتند و حتی دانش آموزان نیز مایلند خود را به عنوان کارکنان بالقوه بنگرند نه به عنوان کارآفرین. این یافته همچنین با یافته این پژوهش مبنی بر این که بین دو متغیر مرکز کنترل درونی و اثربخشی مدیران در دبیرستان‌های دخترانه‌ی شهر کرمان رابطه‌ای معنی دار وجود ندارد، توجیه پذیر است.

یافته‌های این پژوهش با یافته‌های احمدپورداریانی (۱۳۷۷) در زمینه‌ی طراحی و تبیین الگوی پژوهش مدیران کارآفرین همسو نمی‌باشد. به بیان دیگر بر اساس یافته‌های داریانی ویژگی‌های فردی افراد در کارآفرینی و در نتیجه اثربخشی سازمانی نقش دارد. صمدآقایی (۱۳۷۸) به این نتیجه رسید که ۹۵ درصد مدیران صنایع ایران ریسک ناپذیرند. تصمیم‌گیری مدیران صنایع ایران در موقعیت‌هایی که متنضم ریسک باشد، متفاوت است. این تفاوت براساس ویژگی‌های فردی افراد قابل توضیح است. موضوعی که در این پژوهش نیز مورد حمایت قرار گرفت.

نتایج پژوهش هزارجریبی (۱۳۸۴) نشان داد که بین کارآفرینی و دوره‌های آموزشی، مهارت فردی، انگیزه فردی، ریسک پذیری، نیاز به توفیق و خلاقیت رابطه‌ای معنی‌دار وجود دارد. به بیان دیگر بین ویژگی شخصیتی و توانایی‌های اکتسابی افراد و کارآفرینی و اثربخشی فردی و سازمانی رابطه وجود دارد. نتایج این پژوهش نیز نشان داد که بین دو متغیر تحصیلات و ویژگی‌های تجربی و اثربخشی مدیران رابطه وجود ندارد. مقیمه‌ی (۱۳۸۴) با انتخاب هشت ویژگی مهم شخصیتی برای مدیران سازمان‌های دولتی ایران نتیجه گرفت که افراد کارآفرین در مقایسه با دیگران از توان انجام ساعت‌های کار طولانی، توان مذاکره، جسارت و ریسک پذیری، پذیرفتن تغییر و فرصل جویی که در کارآفرینی اهمیت بسزایی دارند، برخوردارند. این مطالعه همبسته بودن ویژگی‌های مدیران در زمینه‌ی کارآفرینی و اثربخشی را تأیید نمی‌کند. در زمینه‌ی اثربخشی سازمانی مقیمه‌ی (۱۳۸۴) نشان داد که بین سبک رهبری و کارآفرینی سازمانی همبستگی معنی‌داری وجود دارد. درگاهی (۱۳۸۵) نیز با بررسی ویژگی‌های افراد کارآفرین نتایجی مشابه نتایج مقیمه‌ی گرفت. او نیز نشان داد که ویژگی‌های کارآفرینانه (نیاز به موفقیت، علاقه به استقلال، خطر پذیری، گرایش به خلاقیت، مرکز کنترل و تحمل ابهام) در دانشجویان متوسط بوده است و بین عملکرد تحصیلی با نیاز به موفقیت رابطه‌ای معنی‌دار وجود دارد.

بر اساس نتایج بدست آمده از پژوهش‌های لوئیز (۱۹۸۴) رهبران موفق در بخش دولتی دارای مهارت کارآفرینی هستند. وی آنها را کارآفرینان موفق نام نهاد. از آنجا که ملاک موفقیت اثربخشی است، از این رو براساس یافته‌های وی کارآفرینان دارای اثربخشی هستند. در حالی که بر اساس نظریه‌های مدیریتی، اثربخشی به سازمان و هدف‌های آن مربوط می‌شود (الوانی، ۱۳۷۹). این پژوهش نشان می‌دهد که کارآفرینی با مدیریت بر سازمان هیچ گونه ارتباطی ندارد و این به معنای متفاوت بودن فرایند کارآفرینی با مدیریت است. در اصل، کارآفرینی به ارزش آفرینی و ایجاد چیزی نو که پیش‌تر وجود نداشته است، مربوط می‌شود.

کورنوال و پیرلمان (۱۹۹۰) رابطه‌ای معنی دار بین میزان کارآفرینی سازمان و سیستم کارآفرینی پرداخت پاداش نشان دادند. از آنجا که سیستم حقوق و دستمزد در سازمان‌های دولتی کاملاً غیر کارآفرینانه است، همین امر می‌تواند توجیه کننده‌ی یافته‌های این پژوهش باشد زیرا ستری مناسب در سازمانی دولتی از جمله مدارس برای استفاده از توانایی‌های فردی وجود ندارد و بروز ویژگی‌های کارآفرینانه منجر به پاداش نمی‌شود. رابین (۲۰۰۱) در این رابطه بر اساس یافته‌های خود می‌گوید فعالیت کارآفرینانه نیازمند ریسک پذیری بالایی است و این مخاطرات، ممکن است، مالی، شغلی، خانوادگی، اجتماعی یا فیزیکی باشد. از آنجا که بستر سازمان دولتی چنین ریسکی را نمی‌پذیرد، بنابراین رابطه‌ای بین برخی از این ویژگی‌ها و اثربخشی مشاهده نمی‌شود.

منابع

- احمدپور داریانی، محمود. (۱۳۸۳). کارآفرینی تعاریف، نظریات و الگوها، تهران: شرکت پرديس.
- احمدپور داریانی، محمود. (۱۳۷۸). "ارائه الگوی پرورش مدیران کارآفرین". پایان نامه دکتری، چاپ نشده دانشگاه تربیت مدرس تهران.
- احمدپور داریانی، محمود و مقیمی محمد. (۱۳۸۰). نقش آموزش کارآفرینی در بهبود دانش صاحبان کسب و کار کوچک». مجله تدبیر شماره ۱۱۳.
- الوانی، سید مهدی. (۱۳۷۷). مدیریت عمومی، تهران: نشر نی
- جهانگیری، علی. (۱۳۸۰). دولت کارآفرین. نشریه مدیریت دولتی، شماره ۵۱.
- حسن مرادی، نرگس. (۱۳۸۴). تدوین الگوی دانشگاه کارآفرین. رساله دکترادر رشته مدیریت آموزشی. چاپ نشده، دانشگاه آزاد اسلامی تهران.
- حیدری، احمد. (۱۳۸۳). کارآفرینی دانشگاهها و موسسات آموزش عالی. فصلنامه نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی، شماره ۶، زمستان ۸۳.
- دولان، شیمون ال. و شولر، رنالاس. (۱۳۷۵). مدیریت امور کارکنان و منابع انسانی (ترجمه محمد علی طوسی و صائبی)، تهران: مرکز آموزش مدیریت دولتی.
- رابینز، استی芬 پی. (۱۳۸۰). تئوری سازمان (ترجمه: سیدمهدي الوانی و حسن دانایي فر). تهران: صفار
- رحیم پور، اسفندیار. (۱۳۸۴). میزان تحقق اهداف آموزشی در نظام جدید آموزش متوسطه از دیگاه دبیران. پایان نامه کارشناسی، چاپ نشده، دانشگاه آزاد رودهن.
- سالازار ملیتو. (۱۳۷۶). مقدمه‌ای بر کارآفرینی (ترجمه سیامک نطاقي). تهران: سازمان بهره‌وری ملي ایران.
- سعیدی کیا، مهدی. (۱۳۸۲). آشنایی با کارآفرینی. تهران: سپاس.

- شریف زاده، مریم. (۱۳۸۴). بررسی نیازهای آموزشی دانشجویان کشاورزی در راستای تقویت روحیه کارآفرینی. پایان نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده، دانشکده کشاورزی شیراز.
- صدم آقایی، جلیل. (۱۳۷۸). شناسایی بستر سازمانی مناسب برای جذب و رشد کارآفرینان در شرکت‌های تابعه بنیاد مستضعفان. تهران: مرکز کارآفرینی دانشگاه تهران.
- صدم آقایی، جلیل. (۱۳۸۲). سازمانهای کارآفرین. تهران: مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه ریزی.
- صدم آقایی، جلیل. (۱۳۸۳). خلاقیت جوهره‌ی کارآفرینی. تهران: مرکز کارآفرینی دانشگاه تهران.
- عزیزی، محمد. (۱۳۸۲). بررسی و مقایسه زمینه‌های بروز و پرورش کارآفرینی در دانشجویان شهید بهشتی. طرح تحقیقی، دانشگاه شهید بهشتی تهران.
- فیض بخش، علیرضا. (۱۳۸۱). کارآفرینی و کارآفرین، تعاریف و ویژگیها. آفتاب، شماره ۲۱.
- مقیمی‌سیدمحمد. (۱۳۸۳). کارآفرینی در نهادهای جامعه‌ی مدنی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- نادری، عزت الله. سیف نراقی، مریم. (۱۳۸۳). روش‌های تحقیق و چگونگی ارزشیابی آن در علوم تربیتی. تهران: بدر هزار جریبی، جعفر. (۱۳۸۴). کارآفرینی، تهران: انتشارات پژوهشکده امور اقتصادی هیسربیج، روبرت، دی. و پترز، مایکل، پی. (۱۳۸۳). کارآفرینی. جلد اول (ترجمه علیرضا فیض بخش و حمید رضا تقی‌یاری). تهران: مؤسسه انتشارات دانشگاه صنعتی شریف.

Audretsch, D. B. (2005) , *the Entrepreneurial Society*, New York: Oxford University Press.

Audretsch, D. B.; Max. K and Erik. L. (2005) , *Entrepreneurship and Economic Growth*, New York: Oxford University Press.

Brockhaus, R. and Horwitz, P. (2000) , *The Psychology of the Entrepreneur* . in D. Sexton

Bygrave, W. (1994) , *The portable MBA in entrepreneurship*, N.Y.: John Wiley & Sons Inc.

Cornwall Jeffrey & Perlman Baron. (2000). *organizational entrepreneurship* . Richard Irwin

Casson, M. .(1982). *The Entrepreneur: An Economic Theory*, Oxford: Martin Robinson.

Clarke, T. E. (1990) , “*Review of the Status and Availability in Canadian Colleges and Universities of Courses or Programs Dealing with the Commercialization and Adoption of Science and Technology*”, report for Industry, Science and Technology Canada, Ottawa

Covin, J.G. and Slevin, D.P. (1991) , “*A Conceptual Model of Entrepreneurship As Firm Behaviour*”, *Entrepreneurship: Theory & Practice*, Vol. 16, No. 1, pp. 7-25.

Drucker,Peter. F.(1984)." Our Entrepreneurial economy". Harvard business Review .

Drucker,P.(1985), *Inovation and Entrepreneurship*,New York: Harper Collins.

Ellis, D. (1998), *Becoming a master student*. Boston: Houghton MifflinDwerryhouse,

Fry, F. (1992), "Entrepreneurship planning Approach" Englewood cliffs NY:prentice-Hall.,

Fry, F.(1993), " Entrepreneurship: Developing Corporate entrepreneurship" Chapter3,.

Gibb, A. (1999), "Can We Build Effective Entrepreneurship through Management Development", Journal of General Management, Vol. 24 (4): pp. 1-21

Haug, H.M. and Pardy, w. (1999), "Community entrepreneurship in north Eastland" International journal of entrepreneurial behavior & research .vol. 5 . N0.4.

Hisrich, R. (1985), " The Woman Entrepreneur- Candida Brush on The Entrepreneurs Early lg development.

Hisrich, R. and Peters, M.P. (2002), " Entrepreneurship" Fifth, Edition, MC, Grow.Hill.

Hisrich, R. and peters, M. (1992), Entrepreneurship starting, developing and managing new enter price : 6-8

Johanson,R. (1991), Entrepreneurship: past research and Future challenges, Journal of Managerment, 14.2,p67-136

Kandel, J. (2003), "Entrepreneurship and Organization": New York : Kill-Bant

Kirby, D. (2001), "Entrepreneurship", London: McGraw-Hill

Kirby, D. (2002), "Entrepreneurship Education: Can Business Schools Meet the

Kuratko D.F, Hudgetts.(2001), " Entrepreneurship: a contemporary approach" (Forth edition),

Kuratlo, D. (Winter, 1993), " Implementing Entrepreneurial Thinking in Established organizations" Advanced Management Journal/.

McNeil; Sue; Fullerton, M.Sc. & Murphy. (2004), *Entrepreneurship in Atlantic Canadian Universities Environments An Examination of Models, Best Practices, And Program Development*, Acadia Centre for Small Business & Entrepreneurship.

Menzies, T. and Paradi, J. (1999), "Entrepreneurship Education and Engineering Students: Satisfaction Career Paths and Propensity to Venture" Journal of Small Business Management

Menzies, T. and Gasse, Y. (1999) , *Entrepreneurship and Canadian universities: Report of a national survey of entrepreneurship education.* Retrieved August 23, 2001 from <http://www.bus.brocku.ca/~tmenzies>

Prokopenko, J. and Pavlin ,J. (1999), (Entrepreneurship development in pullice enterprises .international labour organization.

Reynolds, P. D.; M. Hay, W. D. Bygrave, S. M. Camp and E. Autio. (2000). *Global Entrepreneurship Monitor*, (2000) Executive Report.Kansas City, Missouri: Ewing Marion Kauffman Foundation. Available from www.gemconsortium.org

Reynolds, P. D., S. M. Camp, W. D. Bygrave, E. Autio and M. Hay .(2001), Global Entrepreneurship Monitor, 2001 Executive Report.Kansas City, Missouri: Ewing Marion Kauffman Foundation. Available from www.gemconsortium.org

Samuelsen. (1998), *Start and Improve Your Business programme Achievement and Experiences Worldwide.* Small Enterprise Development Working Paper - SED 23/E. available at:<http://www.ilo.org/public/english/employment/ent/papers/sed23.htm>.

Samuelsen. (1996), *The first global workshop on the "Start and Improve Your Business" Programme* - Geneva, 11 - 12

Sexton Donald and Kasarda , J. (1992), *Entrepreneurship*, PWS-KENT Publishing Co,

Smith, P. A. C. (1999), *The Learning Organization Ten Years On: A Case Study.* The Learning Organization 6 no. 5 217-223.

Thompson, J. L. (1999), “*The World of the Entrepreneur – A New Perspective*”, Journal of Workplace Learning: Employee counseling Today, Vol. 11 (6): pp.209-24.

Vesper, K.H. /McMullan, W.E. (1988). *Entrepreneurship: Today courses, tomorrow degrees? Entrepreneur Theory and Practice*, 13 (1). 7-13.

Williams C. E. & Tse E. (1999). the relationship between strategy and entrepreneurship" .international journal of contemporary hospitality management .vol.7 N.1.